

KORVENSALON TAISTELU I Panssarivaunu ohitti suuren männyn ja komentaja huusi ”Seis!”. Pian metsän reunan takaa alkoi nousta sotilaita, ne olivat neuvostoliittolaisia. Panssarivaunun konekiväärimies alkoi tulittaa mutta ei saanut kaadetuksi kuin kaksi miestä. Yksi NL:läisistä heitti Molotovin ja panssarivaunun moottori räjähti. Komentaja hyppäsi ulos ja lähti juoksemaan pitkin pientä metsäpolkua. Venäläiset lähtivät perään. Hieman myöhemmin venäläiset löytävät ruumiin keskeltä metsää, pieneltä pellolta. Ruumis oli komentajan, hän oli ampunut itsensä. II Eletään vuotta 1942, Helsingin puistossa kävelevä hattumies on Risto Ryti. Hän ei tarvitse suojelusta, sillä kansa osaa kunnioittaa häntä. Ryti otti isosta takintaskustaan pienen konjakkipullon ja otti kulauksen. Se tuntui hyvältä suussa ja vatsan pohjassa, oli nimittäin kylmä keski-talvi. Kuusien ja mäntyjen latvoista tippui lunta. Yksi pikkutyttö oli jäänyt lumen alle vangiksi. Ryti näki tämän ja meni auttamaan. –Kiitos avustanne herra Ryti, pikkutyttönsä kadottanut huolestunut äiti sanoi. –Ei tässä mitään, mutta suonette anteeksi? Minun täytyy lähteä nyt presidentin linnalle, Ryti sanoi. Pikkutyttö sanoi vielä perään: -Kiitot hella lyti! Tyttö oli tuskin kolmea vuotta vanha. III Presidentti Risto Rytin yksityislentokone alkoi kiihdyttää. Moottorit ulisivat äänekkäästi ja nopeus kiihtyi 257 km/h. Kone oli sen ajan klassikko, Douglas DC-3. Kone lensi uljaasti ylöspäin pilvien läpi. Kun päästiin normaaliin lentokorkeuteen ilmoitti kapteeni mikrofoniinsa: -Tervetuloa Aero OY:n parhaimmalle yksityislennolle herra presidentti, toivon että viihdytte koko matkan ajan. –Saisiko olla jotain juotavaa tai syötävää herra presidentti? kysyi kaunis blondityttö. –Kyllä, ottaisin kahvikupin ja lohitahnavoileipiä, presidentti vastasi. Kone oli sisältä valkoinen. Penkit olivat tosin sinisiä ja jykeviä. Kokolattiamatto oli syaani. Presidentti rentoutui ja sääti penkin lepoasentoon. Hän alkoi muistella päivän tapahtumia, eritoten sitä pikkutyttöä. Sitten hän havahtui. Moottori poksahdelti ja öljyä lensi ulkopuolelta ikkunoihin. Vasen moottori oli tullessa, täytyi laskeutua jonnekin. Kapteeni kuulutti taas mikrofoniinsa: -Herra presidentti ja muut matkustajat, joudumme laskeutumaan Korvensalon lentotukikohtaan. Neuvostoliittolainen hävittäjä ampui vasemman moottorin romuksi. Rytin kasvoilta näki että hän alkoi hätäntyä. Hän alkoi juoda kahviaan nopeasti vaikka se oli tulikuumaa. Kone kaartui jyrkästi vasemmalle ja kahvikuppi lensi lattialle aiheuttaen tahrn mattoon. Rytin vatsa oli niin heikko että hän oksensi paperipussiin kovassa äkkiliikkeessä. Koneen nopeus oli nyt 327 km/h. Kone tömähti vaimeasti sen renkaiden osuessa kiitoradan päähän. Ryti sanoi itsekseen: -Mikä lento! Lentokentällä oli paljon saksalaisia Messerschmittejä ja ihmisiä. Tarkemmin katsottuna ihmiset olivat lentäjiä, sotilaita ja mekaanikkoja. Kun kone oli laskeutunut ja pysähtynyt alkoivat sotilaat mennä riveihin oven eteen. Portaatiin ja koneen ovi avattiin. Juuri kun Ryti tuli ulos alkoi sataa lunta, se oli sotilaiden mielestä maagista. Kun ryti pääsi Aero OY:n valmistamat portaati alas, sade loppui. Sekin oli sotilaiden mielestä maagista. IIII -Kaksisataa suomalaista sotilasta vastaan viisisataa neuvostoliittolaista. Messerschmitit voivat heikentää vihollisen konekivääritulitusta, jolloin voimme aloittaa piirityksen, Kenraali Korpolaan sanoi. –Hyvin järkeilty kenraali. Kannatan asiaa vaikken mikään Stradegikko olekaan, Risto kommentoi. Venäläiset olivat valmiina juoksuhaudoissaan. Kolme hyvin asetettua konekivääriä oli valmiudessa. Jos kaksi tuhoutui, niin viimeinen oli lähes turha. –Aloitjakaa hyöjäys! Kapteeni Sjuviz huusi. Konekiväärit pärskivät tappavaa luotisadetta ympäriinsä. Messerschmit Bf. 109:sät eli ”hait” nousivat ulvoen ilmaan. Ne kaarsivat järven yli vasempaan ja syöksivät kohti venäläisten juoksuhautoja. Tuskan huutoja kaikkialla. Sjuviz kaatui maahan pää veressä. Yhden sotilaan pää murskaantui viidestä, suuresta hävittäjän luodista. Konekiväärit olivat toimintakyvyttömiä. -Hyökkäykseen! Korpolaan huusi ja suomalaiset, sitkeät miehet ampuivat. Venäläiset olivat hädissään ja ihmeissään. Edes kolme panssarivaunua ei pärjännyt muutamalle polttopullolle. Oli pakko

vetäytyä. Komennon ottanut majuri Lubsjig käski joukkojensa vetäytyä ja Korvensalon taistelun voitto päättyi suomalaisille. Suomen lippu nostettiin tankoon, neuvostoliiton lippu poltettiin lämmikeeksi.